

[Bundvad.]

reageret, ikke alene ved at gå ind for 16-lukning om lørdagen, men også ved sammen med udvalgsflertallet at gå ind for de i lovudkastets § 14 nævnte begrænsninger af retten til kollektiv lukning. Jeg tror, at handelens folk kan takke sine egne herfor.

Spørgsmålet om begrænsning af adgangen til kollektiv lukning vil vi se nærmere på i det kommende udvalg. Hvad lørdagslukningen angår, må det retfærdigvis indrømmes, at det på grund af de usikre forhold indenfor en række handelsområder er vanskeligt, måske ugørligt, at afgøre, hvorvidt 14- eller 16-lukning er det rigtige, det vil altså sige den lukketid, der giver kunderne mulighed for at blive betjent på den rigtige måde samtidig med, at man tager rimeligt hensyn til handelens og medhjælpernes ønsker. Endnu er der på en række forsyningsområder, f. eks. for kødvarer, en mærkbar varemangel, der binder kunderne til bestemte forretninger og gør omsætningen besværlig, ikke mindst for de udearbejdende husmødre og enlige kvinder, og handelens folk påberåber sig personalevanskeligheder, der vil forstærkes, hvis åbningstiden forlænges.

Jeg tror derfor, det er rigtigt, som det anbefales af en stor gruppe i lukkelovsudvalget, og som det nu foreslås af den højtærede handelsminister, at den nugældende lukkelov forlænges yderligere et år til udgangen af marts måned 1950. Når jeg anbefaler forlængelse endnu et år, så er jeg mig bevidst, at husmødrene og andre kunder kan komme ud for indkøbsvanskeligheder endnu i nogen tid. Når jeg dette til trods anbefaler forlængelsen, er det, fordi jeg ikke gerne vil medvirke til en forlængelse af åbningstiden, hvis de øjeblikkelige vanskeligheder skyldes helt andre årsager end lukketiden. Viser det sig, at indkøbene kan foretages uden nødvendige gnidninger og uden at skade produktionens gang, vil alle parter sikkert være bedst tjent med, at vi venter, selv om det kan medføre vanskeligheder.

Når det er sagt, så føler jeg mig også berettiget til at sige, at viser det kommende år ikke den nødvendige bedring, så må der, hvor ondt det end kan gøre os, ske forandringer i lukketiden. Handelens opgave i samfundet er nu engang at betjene produktionen og forbrugerne og ikke omvendt, og det må vi indrette lukkeloven efter.

Jeg anbefaler altså forlængelse. Rigsdagen eller et udvalg kan så også få den nødvendige tid til at foretage en grundig undersøgelse af de fremsatte synspunkter og rimelig tid til at overveje og efterprøve det af lukkelovsudvalget udarbejdede lovudkast.

Jeg vil gerne erindre om, at lovudkastet udover weekend-problemet indeholder en hel række, også principielle ændringer, bl. a. vedrørende det meget diskuterede spørgsmål om bagernes særlige lukketid, ændringer, som man efter min mening ikke bør forhaste sig med at tage stilling til. På lukkelovsområdet, dette meget omtålige område, er efter min mening en meget indgående efterprøvning af udkastet nødvendig, ikke som en kritik af lukkelovsudvalgets arbejde, men som en konsekvens af manglen på enighed i udvalget. Den enighed, der ikke kunne opnås i udvalget, bør tilstræbes i rigsdagen. Jeg kan derfor anbefale, at man følger ministerens forslag om 1 års forlængelse af den midlertidige lov. Samtidig vil jeg gerne på mit partis vegne sige, at vi er villige til i et udvalg at gå i gang med en bearbejdelse af forslag til en varig lukkelov, således at udvalget sammen med ministeren kan drøfte problemerne igennem og foretage eventuelle undersøgelser, inden det endelige forslag fremsættes. Jeg vil gerne tilsige mit partis villighed til samarbejde.

N. Chr. Christensen: Da den midlertidige lukkelov sidst var til behandling her i tinget, gjorde jeg på partiet venstres vegne tilslutning afhængig af, at kommissionen i god tid fik sit arbejde afsluttet, så vi ved den midlertidige lovs udløb den 1. april kunne få den afløst med en permanent lukkelov med ændrede lukketider. Den højtærede handelsminister gav her fra talerstolen løfte om, at der skulle blive sat skub i denne kommissions arbejde. Der har jo også været udført et betydeligt arbejde i kommissionen, og der foreligger nu for det høje ting en betænkning samt udkast til en lov om lukketid. Det skuffer mig imidlertid, at den højtærede minister ikke har kunnet give tilsagn om at ændre lukkeloven nu, men i stedet for foreslår at udskyde sagen endnu et år. Dette er efter min mening i strid med det løfte, der blev afgivet, da denne sag sidst var til behandling i folketinget. Som begrundelse har den højtærede minister anført, at der ikke var opnået enighed i kommissionen, men at denne har delt sig i to halvdele. Jeg kan ikke anerkende dette synspunkt. Ganske vist er der ikke opnået fuldstændig enighed i kommissionen, men der er dog et overvældende stort flertal for en ændring i lukkeloven nu, medens den anden part i kommissionen kun repræsenterer et lille mindretal.

Lukkeloven omfatter jo en række forskellige forhold, men det store stridsspørgsmål og det, der volder hovedpinen i denne